

บันทึกการเล่าเรื่อง

เรื่อง การบริหารงานราชการและการมอบอำนาจ

วันที่ 17 มิถุนายน 2558

ณ ห้องประชุมรพีพัฒน์ ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๑. นายเชาว์เลิศ	ขวัญเมือง	ประธาน
๒. นายอานันต์	โรจนตันติกุล	ผู้เล่าเรื่อง
๓. ผศ.ศรีจันทร์	โตเลิศมงคล	
๔. นายเชาวฤทธิ์	สุขรักษ์	
๕. นางวันดี	ช่วยประยูรวงศ์	
๖. นางสาวสมจิตต์	มหัธนันท์	
๗. นางรัตนมน	จันทร์อุทัย	
๘. นางประดิษฐา	นาครักษา	
๙. นายทงศ์	โพธิ์	
๑๐. ผศ.ลักขณา	จาทกานนท์	
๑๑. ผศ.เจษฎา	กิจเกิดแสง	
๑๒. นางสาวพัทริยา	เห็นกลาง	
๑๓. ผศ.ดวงแข	สุขโข	
๑๔. นายอนุชา	ไชยชาญ	
๑๕. ผศ.ชญาภัทร์	กีอาริโอ	
๑๖. นางจินตนา	มีसानุ	
๑๗. นายอรรถการ	สัตยพานิชย์	
๑๘. นางอุมาพร	เจริญพัฒน์	
๑๙. ดร.ปริญญา	มากลิน	
๒๐. นางสาวธีรวรรณ	ทรัพย์คล้าย	
๒๑. ดร.อมรา	อมรแก้ว	
๒๒. ดร.นริศรา	นาคเมธี	
๒๓. นางตติกร	บุญเพ็ญ	
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิโรจน์	ฤทธิ์ทอง	
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์	วรนาวิน	
๒๖. นางดวงตา	ลัดดาพาชื่นกุล	
๒๗. ผศ.วิษระ	โพธิ์สรณ์	
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทรี	สุวรรณสมบูรณ์	
๒๙. นางสาวทองศรี	อัครเสรินนท์	
๓๐. ผศ.อาภาพรรณ	ยุเหล็ก	
๓๑. นางพจนา	นุมนันต์	
๓๒. นางสาวเพชรภรณ์	สิงห์ทองชัย	
๓๓. นายธานี	สุคนธชาติ	
๓๔. นายพีรรัฐ	ลิ้มปาภรณ์	
๓๕. นางกฤตยา	แร่ทอง	

๓๖. นายมนตรี รัตนวิจิตร
 ๓๗. นางสุชาติ ชำมา
 ๓๘. นายธนาวุฒิ นิลมณี
 ๓๙. นางสาวอ้อยจริยา พลับจิ้น
 ๔๐. นางญาณีผา ศุภกิตติภา
 ๔๑. นางสาวอารี บุญช่วยส่ง
 ๔๒. นางนงลักษณ์ ทองนาค
 ๔๓. นางสาวชนิษฐา วิชัยดิษฐ์
 ๔๔. นางสาววันใหม่ สุกใส
 ๔๕. นายพงศกร สายมัน
 ๔๖. นายสุกิจ สุคนธ์น้อย
 ๔๗. นางสาวชาวิณี บินกาซีเมน
 ๔๘. นางสาวสายพิณ ใจทน
 ๔๙. นางสาวเรณู เหมือนเอี่ยม
 ๕๐. นางสาวนันทยาภรณ์ สมิตินันท์
 ๕๑. นางสาวตติยา ผาสุข
 ๕๒. นางสาวจดี แม้นเหมือน
 ๕๓. นายณัฐพงษ์ ศรีศาลา
 ๕๔. นางสาวปิยวรรณ ดาษสกุล
 ๕๕. นางผุสดี อิมตา
 ๕๖. นางสาวอรทัย หอมแก้ว
 ๕๗. นายรัฐพล ชุมวรฐายี
 ๕๘. นางสาววันภา เจริญไกร
 ๕๙. นายอนันต์พรรคน์ ฐานะการพิสัย
 ๖๐. นายแสงเมือง มีสา

ผู้จัดบันทึก

ภาพถ่าย

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
นายอานันต์ โรจนตันติกุล	<p>การปฏิบัติงานราชการ ถือเป็นการบริการสาธารณะ ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และมีการใช้อำนาจรัฐสั่งการฝ่ายเดียว โดยมีอำนาจเหนือประชาชนผู้รับบริการ คือ ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับบริการ ซึ่งการใช้อำนาจสั่งการก่อให้เกิดผลกระทบสิทธิต่อคู่กรณี ฉะนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจสั่งการทางปกครอง จึงต้องใช้อำนาจทางปกครองให้เป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย เพื่อมิให้เกิดข้อพิพาทโต้แย้งฟ้องร้องในภายหลัง</p> <p>มูลเหตุข้อพิพาทที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันนำไปสู่การฟ้องร้องโต้แย้งต่อศาลปกครอง มีอยู่ 8 เหตุคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ 2. การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 3. การกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น เช่น การลงโทษทางวินัยแก่บุคลากรโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหาหรือให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา เป็นต้น 4. การกระทำโดยไม่สุจริต เช่น การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างที่มีลักษณะเป็นการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขายที่เอื้อหรือปิดกั้นผู้ขายบางราย เป็นต้น 5. การกระทำที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีนี้ถ้าเป็นการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรม ก็ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ 6. การกระทำที่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น 7. การกระทำที่มีลักษณะเป็นการสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร 8. การกระทำที่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ <p>ลักษณะการกระทำต่าง ๆ ที่กล่าวมา ล้วนแต่มีเหตุเกิดจากการใช้อำนาจสั่งการของเจ้าหน้าที่รัฐ ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจรัฐมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และขอบเขตการใช้อำนาจในตำแหน่ง จึงขอกำหนดผู้ใช้อำนาจบริหารเป็น 2 ประเภทคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ใช้อำนาจที่เป็นบุคคลคนเดียว (อำนาจเดี่ยว) 2. ผู้ใช้อำนาจที่เป็นคณะบุคคล (อำนาจกลุ่ม) <p>ผู้ใช้อำนาจเดี่ยว แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ทรงอำนาจ (ผู้บริหารหลักของหน่วยงาน)และผู้รับมอบอำนาจ (ผู้บริหารระดับรองของหน่วยงาน)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บริหารที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานทุกระดับได้รับทราบถึงที่มาและขอบเขตในการใช้อำนาจหน้าที่ของตนว่าอำนาจที่มีอยู่ มีที่มา 2 ทางคือ อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ กับอำนาจที่ได้รับมอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป และการใช้อำนาจสั่งการต้องอยู่ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด 2. การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน กระทำได้เฉพาะตำแหน่งผู้บริหารที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานเท่านั้น ส่วนผู้บริหารระดับรองหัวหน้าหน่วยงาน แม้ไม่อยู่ ก็ไม่อาจแต่งตั้งผู้ใดให้รักษาราชการแทนได้ 3. การมอบอำนาจเป็นเรื่องการมอบความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานระหว่างตำแหน่งต่อตำแหน่ง ดังนั้น แม้ผู้มอบอำนาจจะพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว การมอบอำนาจยังคงอยู่ ผู้รับมอบอำนาจยังคงมีอำนาจตามที่รับมอบต่อไป

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ข้อแตกต่างระหว่างผู้ทรงอำนาจและผู้รับมอบอำนาจคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ทรงอำนาจ(ผู้บริหารหลักของหน่วยงาน)มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมาย แต่ผู้รับมอบอำนาจ(ผู้บริหารระดับรอง) ไม่มีอำนาจบังคับบัญชาในตัวเอง 2. ผู้บริหารหลักเป็นตำแหน่งที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมี แต่ผู้บริหารระดับรอง เป็นตำแหน่งที่อาจแต่งตั้งให้มีหรือไม่มีก็ได้ 3. ผู้บริหารหลักมีอำนาจในตัวเองตามที่กฎหมายกำหนด และมีอำนาจตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป (เป็นทั้งผู้ทรงอำนาจและผู้รับมอบอำนาจในเวลาเดียวกัน) แต่ผู้บริหารระดับรอง ไม่มีอำนาจบริหารในตัวเอง ต้องอาศัยอำนาจตามที่ผู้บริหารหลักมอบหมายให้ <p>ใน มทร.พระนคร ผู้บริหารหลักของหน่วยงานได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.อธิการบดี (มีอำนาจบังคับบัญชาตามม.24 พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548) 2.คณบดี(มีอำนาจบังคับบัญชาตามม.36 พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548) 3.ผู้อำนวยการสถาบัน/ผู้อำนวยการสำนัก(มีอำนาจบังคับบัญชาตามม.40 พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548) 4.ผู้อำนวยการกอง(มีอำนาจบังคับบัญชาตามม.33วรรคสองแห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534) <p>สำหรับผู้บริหารระดับรอง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รองอธิการบดี 2. ผู้ช่วยอธิการบดี 3. รองคณบดี 4. รองผู้อำนวยการสถาบัน 5. รองผู้อำนวยการสำนัก <p>กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหลักของหน่วยงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ม.28 แห่งพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 กำหนดให้ต้องแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน แต่กรณี ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับรองไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ไม่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารระดับรอง</p> <p><u>หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งหลัก</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารหลักเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง การแต่งตั้งต้องแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับรองในสวนราชการนั้น เช่น กรณีอธิการบดีไม่อยู่ ม.28 วรรคหนึ่งแห่ง พ.ร.บ. มทร. พ.ศ.2548 กำหนดให้อำนาจอธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ทั้งนี้ หากอธิการบดีไม่ได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้เป็นการล่วงหน้า ให้รองอธิการบดีที่อาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน 	<ol style="list-style-type: none"> 4. ผู้บริหารได้รับทราบเหตุแห่งการใช้อำนาจที่ไม่เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดีปกครอง 5. ผู้ปฏิบัติงานราชการที่เป็นคณะกรรมการชุดต่างๆ ได้รับทราบเงื่อนไขความสมบูรณ์และความถูกต้องในการใช้อำนาจพิจารณาลงมติของคณะกรรมการซึ่งเป็นการใช้อำนาจกลุ่ม

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>2. การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน สามารถแต่งตั้งล่วงหน้าตามลำดับได้มากกว่าหนึ่งราย</p> <p>3. หากไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหลัก (อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก) และผู้บริหารระดับรองในหน่วยงานก็ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ กฎหมายกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารหลักในมหาวิทยาลัยและในคณะสถาบัน สำนัก</p> <p>4. กรณีอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักไม่ได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามลำดับไว้ การจัดลำดับอาวุโสในการเป็นผู้รักษาราชการแทน ให้เป็นไปดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) พิจารณาจากระดับตำแหน่งที่สูงกว่าเป็นอันดับแรก (2) ถ้าระดับตำแหน่งเท่ากัน พิจารณาจากการได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับนั้นก่อน (3) ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับนั้นพร้อมกัน พิจารณาการรับเงินเดือนมากกว่า (4) ถ้าเงินเดือนเท่ากัน พิจารณาผู้ที่อายุราชการมากกว่า (5) ถ้าอายุราชการยังเท่ากัน พิจารณาจากชั้นเครื่องราชฯ ที่ได้รับ (6) ถ้าชั้นเครื่องราชฯ เท่ากัน ให้พิจารณาจากอายุตัว <p>สำหรับกรณีที่ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการสำนัก ไม่อยู่ การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนเป็นอำนาจของอธิการบดี โดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยงานภายในและการบริหารงานในกอง พ.ศ.2557 กำหนดให้แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นหัวหน้างานในหน่วยงานนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน ส่วนการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนกรณีตำแหน่งดังกล่าวว่างลง (ไม่มีผู้ครองตำแหน่ง) ให้อธิการบดีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ (ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย) ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปีเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p><u>อำนาจหน้าที่ของผู้รักษาราชการแทน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ที่ตนแทน กล่าวคือ ตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เช่นไร ผู้รักษาราชการแทนก็มีอำนาจหน้าที่เช่นนั้น 2. สามารถมอบอำนาจให้ผู้บริหารระดับรองในหน่วยงานปฏิบัติราชการแทนในภารกิจของตำแหน่งผู้บริหารหลักที่ตนไปรักษาราชการแทนได้ 3. เรื่องใดที่มีการแต่งตั้งให้ผู้บริหารหลักเป็นกรรมการ ผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารหลักมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการเข้าประชุมแทนได้ 	

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p style="text-align: center;"><u>เรื่องการมอบอำนาจ</u></p> <p>การมอบอำนาจคือ การที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหลัก ซึ่งมีหน้าที่พึงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด มอบอำนาจในการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้บริหารระดับรองปฏิบัติราชการแทน</p> <p style="text-align: center;"><u>วัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจ มีดังนี้</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน 2. เพื่อความคุ้มค่า ความรวดเร็ว ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ 3. เพื่อกระจายอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบ 4. เพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการใช้อำนาจ <p style="text-align: center;"><u>ข้อพิจารณาที่ต้องคำนึงในการมอบอำนาจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรื่องที่จะมอบอำนาจต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้มอบ หากเรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นอำนาจของผู้มอบ ผู้มอบก็อาจจะมอบให้ผู้ใดปฏิบัติราชการแทนได้ เช่น คณบดีไม่มีอำนาจอนุญาตการลาบวช จึงไม่อาจมอบอำนาจให้รองคณบดีปฏิบัติราชการแทนในการใช้อำนาจอนุญาตการลาบวชแก่บุคลากรในคณะแทนคณบดีได้ 2. เรื่องที่มอบ กฎหมายมิได้ห้ามในการมอบอำนาจไว้ 3. การมอบอำนาจ จะมอบทั้งหมดหรือมอบบางส่วนก็ได้ เช่น คณบดีมีอำนาจอนุญาตการลาป่วยครั้งหนึ่งไม่เกิน 60 วัน เช่นนี้ จะมอบอำนาจให้รองคณบดีมีอำนาจอนุญาตการลาป่วยได้เพียงไม่เกิน 30 วันต่อครั้ง หรือจะมอบให้ทั้งหมดก็ได้ 4. การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ เพื่อให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร 5. การมอบอำนาจให้คำนึงถึงความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเหมาะสมของผู้รับมอบอำนาจด้วย 6. ผู้มอบอำนาจสามารถวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจได้ 7. เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ให้มีระบบการตรวจสอบและการรายงานผลการใช้อำนาจ 8. เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจต้องมีการกำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจด้วย <p style="text-align: center;"><u>รายละเอียดของหนังสือมอบอำนาจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องมีชื่อหรือตำแหน่งของผู้มอบอำนาจ 2. ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ 3. ระบุอำนาจที่มอบว่ามอบอำนาจเรื่องอะไร 4. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจ 	

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p><u>ลักษณะของเรื่องที่ไม่ควรมอบอำนาจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้ เช่น การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง 2. เป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายสำคัญซึ่งผู้มอบต้องการใช้อำนาจเอง 3. เป็นเรื่องมีความจำเป็นต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4. เป็นเรื่องอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน ผู้รับบริการ <p><u>ผลของการมอบอำนาจ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจไม่มีอำนาจในการสั่งการเรื่องที่ยอมมอบอำนาจไปแล้ว หากจะใช้อำนาจสั่งการในเรื่องที่ยอมมอบอำนาจไปแล้ว ต้องยกเลิกคำสั่งมอบอำนาจก่อน 2. การมอบอำนาจเป็นเรื่องตำแหน่งต่อตำแหน่ง แม้ผู้มอบอำนาจ(ผู้ทรงอำนาจ) พ้นจากตำแหน่ง การมอบอำนาจยังคงมีผลสมบูรณ์อยู่ จนกว่าผู้ทรงอำนาจคนใหม่ที่มีอำนาจในเรื่องนั้นจะยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงการมอบอำนาจเป็นอย่างอื่น 3. เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบจะมอบอำนาจช่วงไปยังผู้อื่นอีกไม่ได้ กรณีของอธิการบดีซึ่งรับมอบอำนาจมาจากปลัดกระทรวงหรือเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามมาตรา 45 (2) หรือ (3) แห่งพ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ.2543 มีบทบัญญัติห้ามไว้ในมาตรา 46 กฎหมายฉบับเดียวกัน (คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 146/2553) ส่วนกรณีของคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ที่รับมอบอำนาจมาจากอธิการบดี ไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีการมอบอำนาจช่วงได้ ดังนั้น คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก จึงไม่อาจมอบอำนาจช่วงในเรื่องที่รับมอบอำนาจมาจากอธิการบดี ให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนักปฏิบัติราชการแทนอีกต่อหนึ่งได้ 4. การมอบอำนาจสิ้นสุดลงตามเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งมอบอำนาจหรือเมื่อมีการยกเลิกการมอบอำนาจ <p>โดยสรุป ในการใช้อำนาจทางปกครองของผู้ทรงอำนาจ หรือผู้รับมอบอำนาจ ในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจเดี่ยว สิ่งที่ต้องคำนึงในการใช้อำนาจคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตนเองต้องมีอำนาจเต็มที่จะสั่งการในเรื่องนั้น อำนาจเต็มให้พิจารณาจากปัจจัย 3 ด้านดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> (1.1) ปัจจัยเชิงพื้นที่ หมายถึง ผู้ใช้อำนาจมีอำนาจบริหารจัดการในหน่วยงานใด ก็มีอำนาจบริหารจัดการได้เฉพาะในหน่วยงานนั้น เช่น คณบดีคณะบริหารธุรกิจ มีอำนาจสั่งการอนุญาต 	

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>เรื่องใด ๆ เกี่ยวกับบุคลากรของคณะบริหารธุรกิจ แต่ไม่มีอำนาจสั่งการหรืออนุญาตในเรื่องที่เกี่ยวกับบุคลากรของคณะศิลปศาสตร์</p> <p>(1.2) อำนาจเชิงเวลา หมายถึง การใช้อำนาจต้องใช้ในขณะที่ตนเองดำรงตำแหน่งหรือรักษาการแทนในตำแหน่งนั้นอยู่</p> <p>(1.3) อำนาจเชิงเนื้อหา หมายถึง ต้องใช้อำนาจตามขอบเขตหรือกรอบที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้ หรือที่ได้รับมอบอำนาจ</p> <p>2. ขณะใช้อำนาจต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ใช้อำนาจ</p> <p>ความเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการใช้อำนาจสั่งการ มาตรา 13 และมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดไว้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นคู่กรณีเอง หมายถึง เป็นผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของเรื่องคำสั่ง 2. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี 3. เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการี(ถือตามสายโลหิตที่แท้จริง แม้ไม่ใช่บุพการีตามกฎหมาย) หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวกันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น 4. เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี 5. เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือนายจ้างของคู่กรณี (ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง วินิจฉัยว่า ให้รวมถึงลูกจ้างของคู่กรณีด้วย และหมายเฉพาะเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ นายจ้าง ที่เป็นบุคคลธรรมดา ไม่รวมนิติบุคคล ตามเรื่องเสร็จที่ 295/2545) 6. กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ขณะนี้ยังไม่มีกำหนด) 7. เหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง เช่น เคยอุปถัมภ์ หรือมีเหตุทะเลาะวิวาทกับคู่กรณี <p>การใช้อำนาจกลุ่มในรูปของคณะกรรมการ</p> <p>ความสมบูรณ์ของคำสั่งทางปกครองที่กระทำในรูปคณะบุคคล มีข้อพิจารณาดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. องค์ประกอบของกรรมการถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ 2. คณะกรรมการมาประชุมครบองค์ประชุม กรณีกฎหมายใดไม่ได้กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการไว้เป็นอย่างอื่น ม.79 แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 กำหนดว่าต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม 3. องค์มติ หากกฎหมายไม่ได้กำหนดองค์มติไว้เป็นอย่างอื่น ม.82 วรรคหนึ่งแห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดว่า การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียง 	

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>4. กรรมการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการลงมติ</p> <p>5. การประชุมต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน สามารถประชุมปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็นระหว่างกันได้ มิใช่เป็นการประชุมโดยออกหนังสือเวียนให้ลงมติ</p> <p><u>ข้อสังเกตในการแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการ</u></p> <p>1. กรณีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งโดยระบุชื่อตัวบุคคล มิให้ระบุชื่อตำแหน่ง (ม.75 พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539)</p> <p>2. กรณีแต่งตั้งกรรมการโดยตำแหน่ง ไม่ต้องระบุ “หรือผู้แทน” ต่อท้าย</p> <p>3. กรณีแต่งตั้งโดยระบุชื่อบุคคล ถือว่ามุ่งเน้นที่ประสบการณ์ความรู้ของผู้เป็นกรรมการ ไม่สามารถมอบให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนได้</p> <p>4. กรณีแต่งตั้งโดยระบุชื่อตำแหน่ง ถือว่ามุ่งที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งเป็นสำคัญ หากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจมาประชุมได้ ผู้รักษาราชการแทนสามารถเข้าร่วมประชุมได้ และนับเป็นองค์ประชุม มีสิทธิรับเบี้ยประชุม</p> <p>5. กรณีแต่งตั้งโดยระบุชื่อตัวบุคคล และส่วนราชการ ถือว่ามุ่งคุณสมบัติของบุคคลและอำนาจหน้าที่ในหน่วยงาน หากบุคคลดังกล่าวพ้นจากการทำหน้าที่ในหน่วยงานดังกล่าว ถือว่าพ้นจากการเป็นกรรมการด้วย</p> <p>การนับคะแนนเสียงในการลงคะแนน หากในคณะกรรมการมีบุคคลใดที่ดำรงตำแหน่งสองตำแหน่ง และทั้งสองตำแหน่งกฎหมายกำหนดให้เป็นกรรมการ การลงมติออกเสียงให้พิจารณาว่าบุคคลผู้นั้นเข้าประชุมในฐานะกรรมการทั้งสองตำแหน่งหรือไม่ หากเข้าประชุมในฐานะกรรมการตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง การนับคะแนนเสียงก็นับเพียงหนึ่งเสียง (คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 585/2543)</p> <p>กรณีการประชุมครั้งใดที่กรรมการมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม หากมีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายใน 14 วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าครบองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุความประสงค์ให้เกิดผลไว้ในหนังสือเชิญประชุมด้วย (ม.79 วรรคสองแห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539)</p>	

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>การรับรองรายงานการประชุม กระทำได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รับรองในการประชุมครั้งนั้น กรณีเป็นกรณีเร่งด่วน 2. รับรองในการประชุมครั้งถัดไป 3. รับรองโดยการออกหนังสือแจ้งเวียน (กรณีไม่มีการประชุมครั้งถัดไป หรือมีแต่ยังกำหนดเวลาไม่ได้ หรือมีระยะเวลาห่างจากการประชุมครั้งนั้นเป็นเวลานาน) 	